

Formanden:

Tak til fru Pernille Frahm. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

En gang imellem får debatten i Folketingssalen en til at tænke på, om der egentlig er sammenhæng i den måde, som de politiske beslutninger bliver taget på. Vi har netop inden det her forslag behandlet lov om indfødsrets meddelelse, hvor samtlige ordførere heroppefra gav udtryk for, hvilken stor og epokegørende begivenhed det var for de mennesker, som var til statsborgerskabsdagen, og for de mennesker, som står på lov om indfødsrets meddelelse, altså dem, der har fået statsborgerskab i Danmark.

Alligevel har vi dele af en lovgivning, som er i modstrid med enhver fornuftig opfattelse af, hvordan retstilstanden bør være for mennesker, der står over for en epokegørende begivenhed i deres liv, nemlig dem, der søger om, og dem, der på alle mulige måder har gjort sig fortjent til at få et dansk statsborgerskab. Vi, der skal beslutte, om de skal have et dansk statsborgerskab, bliver gang på gang mødt med, at der er nogle mennesker, som får et afslag uden nogen som helst begrundelse.

Kl. 19.20

Det er faktisk en måde at gøre lidt grin med også Folketingets Indfødsretsudvalg på, men nok så meget de mennesker, der på den måde bliver frataget muligheden for at blive danske statsborgere. Det gælder i de sager, hvor Politiets Efterretningstjeneste vurderer, at de, som det hedder, kan være til fare for landets sikkerhed.

Det er overhovedet ikke umuligt, at den vurdering er rigtig. Det er heller ikke umuligt, at den vurdering er forkert. Problemet er, at der i retssystemet og i Folketinget ikke er nogen, der ved, om det er rigtigt eller forkert, og først og fremmest ved de mennesker, det handler om, ikke, om det er rigtigt, eller om det er forkert; om det er forkerte oplysninger, der ligger om dem, eller om det er rigtige oplysninger, der ligger om dem. Dermed bliver de afholdt fra muligheden for at klage.

Institut for Menneskerettigheder har udarbejdet et notat om denne sag, hvor de meget, meget omhyggeligt gennemgår, hvordan den meget specielle lovgivning om dansk statsborgerskab – den vil jeg ikke sætte spørgsmålstegn ved her – hænger sammen med konventionerne, som omhandler de her spørgsmål, nemlig konventionen

om statsborgerskab og menneskerettighedskonventionen.

Deres konklusion er, at vi har et problem. Vi har et problem, som består i, at de ikke mener, at det er i overensstemmelse med konventionerne, at folk, der får afslag på et statsborgerskab, ikke har en mulighed for at klage.

Det er kun ét argument for det her forslag. Det andet argument er almindelig retsfølelse. Det er nogle mennesker, som bliver ramt af noget, der har noget at gøre med en epokegørende del af deres liv, og de mennesker har ikke nogen som helst mulighed for at få at vide, hvorfor afgørelsen er, som den er, og de har ikke nogen som helst mulighed for at klage over den.

Derfor burde det være almindelig anstændighed over for retsfølelsen og over for muligheden for at få et statsborgerskab, hvis man er berettiget til det, at partierne stemte for det her forslag, men det har desværre øjensynligt lange udsigter.

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil gerne takke for den debat, der har været. Jeg er selvfølgelig ærgerlig over at kunne konstatere, at der er et flertal i Folketinget imod forslaget. Hvad angår Venstre, vil jeg dog glæde mig over den positive tilgang, der var i hvert fald til intentionerne eller ånden i forslaget, om end det konkrete ikke faldt i partiets smag.

Med hensyn til Dansk Folkeparti tror jeg bare, at vi kan konstatere, at de har nogle grundlæggende modstridende synspunkter i forhold til de tre forslagsstillere. Socialdemokraterne kunne man måske have håbet lidt mere på, men nuvel, sådan er det.

Det er jo sådan, at alle ansøgninger om dansk indfødsret vurderes af Politiets Efterretningstjeneste for at sikre, at ingen ansøger, som udgør en trussel imod rigets sikkerhed, bliver dansk statsborger og dermed opnår både fulde rettigheder og den fulde beskyttelse, som det giver at blive dansk statsborger.

Fra radikal side og fra forslagsstillernes side synes vi jo heller ikke, at man skal give statsborgerskab til personer, som udgør en risiko for landets sikkerhed, lad det være sagt med det samme. Det har vi overhovedet ikke noget ønske om. Men vi er opmærksom på, at ingen, heller